

Odborništvo i uprava
ZAGREB, MASARYKOVА 23a
Telefon 67-89
Odborništvo i uprava
za Slovenijo in slovenski del
Julijanske Krajine
LJUBLJANA. Erjavčeva 4a

ISTRA

GLASILO SAVEZA JUGOSLOVENSKIH EMIGRANATA IZ JULIJSKE KRAJINE

IZ IZVJEŠTAJA O LISTU

Na kongresu u Sl. Brodu podnijeo je naš uređnik izvještaj o listu. Iz tog izvještaja donosimo neke važnije poslove.

Ovo je prvi put da se na kongresu pođe izvještaj o stanju našeg glasila. Mislimo da je to preko potrebno, jer smo svi s time na čistu da je naš list, pa kako malen bio, ona veza koja drži emigraciju povezana u jednu cijelinu. Jer da nema te veze, svako društvo bi djelovalo u svome djelokrugu, osjećeno od ostalih društava. A ovako smo povezani — znamo jedni za druge i pratimo rad jedni drugih.

Da nema našeg glasila, za stanje našeg naroda pod Italijom bi se rijetko čulo. Ni domaća štampa ne bi donosila niti ono malo vijesti — jer ne bi imala odakle da ih crpi. A ovako: informirani smo mi o dogadjajima u Julijskoj Krajini, a preko našeg glasila doznaće o tome i ostala javnost u zemlji i u inozemstvu, jer i domaća i strana štampa prenose vijesti iz našeg lista.

Kada naš list ne bi bio ništa drugo nego organ organizacija za objavljivanje društvenih vijesti i biljen za informacije o stalnoj štampi, postojao bi, jak razlog da ta list održimo.

List je pao. Pao je broj pretplatnika, pa prema tome i opseg lista.

Usprkos svega toga, poveći smo borbu za povećanje lista. I ta akcija je donekle uspjela. Cijela akcija je položena na organizovanu emigraciju — jer treba polazili sa stanovišta da je list emigrantski i da su mu osnove u emigrantskim redovima.

Ta akcija se kretala u četiri smjera: zaustavljivo stalno opadanje pretplatnika, nači nove pretplatnički utjerati star dug i reorganizirati izvještajnu službu.

U tome se donekle uspjelo. Padanje pretplatnika je zaustavljen, izgubili smo, istina, neke neuredne pretplatnike, ali smo dobili, nove. Ali i pretplata je, iako malo, bilo ušlo nego lanjske godine do konca ovog mjeseca. Ove godine je do sada plus prema lanjskom u toku posljednja četiri mjeseca za cirk. 3 hiljadu dinara. To nije mnogo, ali to znači ipak da se ide na bolje.

Neke organizacije su se odlično pomije: Da se vidi što organizirana emigracija može, spominjemo primjer Sušaka. Tamošnje društvo je zateklo najgoro stanje, kada je preuzeo povjereništvo za list, — 72 pretplatnika sa 5.600. — duga, ali u sama dva mjeseca utjeralo je to društvo već polovicu staroga duga i našlo 22 nova, sigurna pretplatnika. Da je svako društvo tako ozbiljno priušto uz rad, list bi danas izlazio najmanje na šest stranica. — Ima još nekih društava koja su ozbiljno shvatila tu dužnost, na pr. Zagreb, Kakanj, Celje, Maribor, Kamnik itd., na čemu ih treba i ovde povahiti.

Na, koncu bi trebalo napomenuti i ovo: Kada bi smo svaki drugi punopravni organizirani član emigracije bio pretplatnik lista, list bi redovno mogao da izlazi na osam stranica. Trebalo bi privatiti pravilo da svaki takav član bude pretplatnik lista, izuzevši nezaposlene, pa bi tada i list mogao da vrši sve svoje obaveze, kao prema članstvu i čitateljima, tako i sve druge obaveze koje prolaze iz njegovog značaja kao glasila emigracije i kao jednog glasila našeg naroda dolje.

To su neki odlomci iz izvještaja. Treba, na koncu, konstatirati da postoji za list interes među emigracijom. To se videći i iz debate na kongresu. Volja je tu, samo treba sada sistematski i u planom da se prione uz posao. Organizacije su voljne da preuzmu povjereništva i da rade na širenju lista, a pojedinci su voljni da

SAOPĆENJE SAVEZNOG VODSTVA

Savezno emigrantsko vodstvo javlja da je na V. redovnom emigrantskom kongresu »Saveza jugoslovenskih emigrantskih udruženja u Jugoslaviji, koji je održan 31. oktobra o. god. u Sl. Brodu i na kojem su tretirana sva organizacijska, pitanja i socijalni problemi emigracije, bila izabrana slijedeća nova uprava:

Predsjednik: dr. Ivan M. Čok (Beograd),

1. potpredsjednik: Juraj Mirkovčić (Beograd),

III potpredsjednik: dr. Josip Dekleva (Ljubljana),

Blagajnik: Zvonko Blažič (Beograd),

Tajnik: dr. Mihovil Bradamante (Beograd).

OBDRONICI:

Fran Gorkić (Ljubljana),
prof. Bizjak Loize (Maribor),
Dušan Tumpić (Zagreb),
Miho Kirac (Sarajevo),
Mijo Kos (Brod),
dr. Srećko Mikuletić (Celje),
Tone Peruško po čl. XI Saveznog pravilnika.

OTSJEĆI:

Publicistički: dr. Lavo Čermelj (Ljubljana)
Pravni: Albin Radikon (Beograd)
Organizacijski: dr. Branko Vrdan (Ljubljana)
Organizacijski: prop. Josip Brečević (Zagreb)
Statistički: dr. Ante Frljić (Zagreb)
Ekonomski: Rudolf Golob (Maribor)
Socijalni: inž. Ante Ružić (Beograd)

NADZORNKI ODBOR:

Josip Mačrić, predsjednik (Beograd)
Ivan Debeljk (Zagreb)
Marino Kralj (Maribor)

CASNI SUD:

dr. Martin Klunić (Osijek)
Fran Bai (Zagreb)
dr. Ivo Mogorović (Beograd)

Za Savezno vodstvo:

Predsjednik:
Dr. Ivan Marija Čok

Tajnik:
Dr. Mihovil Bradamante.

POMANJUKANJE ŠEĆERA I KAVE U KLANI

Klana, nov. 1937. — Ovih dana počeli su naši trgovci dobivati određenu količinu šećera i kave za prodaju i po 15 kg šećera i 20 kg kave. Već se osjeća pomanjkanje tih artikala, uz mast, maslo i ulje, jer određene količine nisu dovoljne.

Kradje u Klani

Klana nov. 1937. — U posljednje vrijeme su se češće počele dešavati kradje volova kod nas. Tako je Josipu Medvediću i Frani Rasporu iz Klane ukraden po jedan vol. Kradje su pravljena vlastima ali ni o kradljivima niti o volovima ni traži ni glasa.

U selu se sumnjava da te kradje vrše dosegli radnici zaposleni na pograđenim utvrdama.

Novo talijansko naselje u Istri

Trst, nov. 1937. Današ je prisutnosti vojode od Spoleta i državnog podstajnjika u. ministarstvu trgovacke mornarice Host-Ventura otvorena nova općina Arsa u Istri u rudarskom području pri ušću rijeke Raše. Ova općina obuhvata 8.000 hektara i u njoj se našeli pretežno rudari, koji su zaposleni u uglenokopima u dolini Raše.

Jadranski dan

U cijeloj državi je na svečanu način proslavljen Jadranski dan, kao uspomena na opaj historijski događaj kada su se u Pull spustile s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostanjepljenja od Austro-Ugarske i oslobođenja. Taj dan proslavljen je u svim mjestima: najdostojnije, a naročito u Splitu. U općinskom kazalištu Izvršni odbor Jadranskog straže priredio je svečano učenje. U Zagrebu je 30. oktobra u večer odrađena svečana proglašenja s ratnih brodova austro-ugarske zastave, a podigle hrvatske trobojnice kao znak ostan

NAŠA EMIGRACIJA ZA OSNUTAK JEDNE IZDAVACKE ZADRUGE

U prethodnom broju našeg lista zadržao je psp. P. P. urođeni članak »Naši ljudi – naši slobodi i sloboda« objektivno utvrdio stanje naših publikacija – poziciju na složan red i sistem u radu oko izdavanja emigrantskih knjiga. Postavlja se sada pitanje, kojim putem da se taj i kako da bar donesek udovoljimo našim potrebljima?

Nase organizacije, kojima je zadatka da okupe u svojim redorima čitavu emigraciju, imaju svoj određeni djelokrug. One su predstavnici organizirane emigracije, biraju se za opće naše stvari, bare se i za socijalni zadatci u sloju u službi svakog pojedinačnog člana i emigranta. Usljed ovog sastava i dosadanje takođe samu to u dovoljnoj mjeri potvrđuje – ne mogu, da se »specijaliziraju«, i. j. da sistematski i sa planom procede jednu određenu granu emigrantskog rada – izuzev već spomenuti socijalni rad u korist svojih članova.

Potreboj specijalizaciji emigracija je do skočila time, da je kod Saveza osnovala posebne odsjek za određenim zadacama, kao na pr. publicistički, pa propagandni odsjek. Pojedini odsjek sadržavaju nekoliko lica, koji su preuzeći na scbu čitav teret posrednim radom. Međutim oni su proprieti sami sebi, a njihove je organizacija nedovoljna, da bi mogla udovoljiti stvarnim potrebama. Ni zadovljiva, koja se na njih postavlja. Stoga razloga oni i ne pokazuju neki veći napredak. Publicistički odsjek pokazuje veći uspjeh i tako, jer se oslanja na konzervativnu stranicu, koja je u stvari posebna organizacija. Emigracija, moduljim, ne smije biti s lime zadovoljna i mora da troži izlaz te takvog stanja.

Ovdje se želimo ograničiti na pitanje, kada je organizacija nam još potrebna, da poštuju našu propagandu knjigom. Nije potrebno, da iznosni račun knjige za naše stvari. Svi osjećamo, da je knjiga moćno oružje u našoj borbi. I dol se druga strana, »bojato poduprta, obilno služi štampanom na našu štetu, mi smo prisiljeni, da se oslonimo sami se. Kod naših pojedincima sami nastoje da štampanu djelu sa sljurnim gubljenjem, od tih broj palnih oficira naprama vojnici, tamo učinili se na taj način, što talijanske vlasti ne izvješćuju o poginulim u trodjeničkim vojnicima.

ABESINIJA SE NE SMIRUJE

Pošljednji dogodaji u Abesiniji potvrdili su veliku posverom sve svjetske štampe. Is svih tih vijeti se vidi da je još vrlo daleko do pacificacije Abesiniji i da Italija mora racunati s velikim materialnim i ljudskim iztvarima prije nego što joj uspije umiriti Abesiniju.

Tako »Frankfurter Zeitung« javlja iz Rima pod naslovom »Mali rat u Abesiniji« kako se talijanska štampa u posljednje vrijeme sve više zanima za borbeni položaj u Abesiniji. Štampa piše o preuzimanju Članova bivše abesinske vojske. Tako »Sazzleone coloniale« piše kako su ti Abesinci u Keniji bili ljepljivo primljeni i porazmješani posebne logore i da britanske vlasti nisu ništa poduzele protiv navale tih bježnjaca u Keniju. Taj isti list navodi kako su dva engleska avijatikara bacali letake u Abesiniji i pozivali Abesince da prebjegnu u Keniju. Osim toga, navodi »Azione coloniale« da je guverner Mombastja primio audienciju četiri Abesinca, koji su došli iz Europe.

Kako se izvješćuje s talijanskim službenim stranama, Talijani su prigodom posljednjih pobuna u Abesiniji izgubili 103 vojnika, a među njima 40 oficira. Taj veliki broj palnih oficira naprama vojnici, tamo učinili se na taj način, što talijanske vlasti ne izvješćuju o poginulim u trodjeničkim vojnicima.

ARABCEM V LIBIJI NE DIŠI ITALIJANŠČINA

Bilten italijanskog geografskog društva je prinezel zanimljive številice, ki očitujemo slanje in položaj Arabcev v Libiji, kakor tudi prisjetljiv Italijanom. Vsek priljubljenec je bila leta 1936. v Libiji 888.626, od tega 115.087 Italijanov in 722.999 domaćinov Arabcev. Leta 1931. pa je bilo stanje sledete: 49.407 Italijanov in 564.716 Arabcev. Število Italijanov se je torej v petih letih zvišalo za 134%, Arabcev pa le za 18.1%. Od 772.999 Arabcev zna poleg arabskega materinjega jezika samo 47.000 še italijanskog jezika, tj. 6,2%. V primeru iz leta 1931. v dobi petih let, se je njih število zvilo samo za 1,6% (Agis).

Število delavcev v Vzhodni Afriki

V Vzhodni Afriki se je do konca 1938. leta nahajalo 133.409 delavcev, ki jih je poslala vlada, 33.701 od prvotnih podjetij ter precejšnje število uradnikov in vojakov, ki so zamenjali eroze s kramponom. Okoli 35.000 skupno tvori tu jedro stalnih italijanskih kolonov, na katere lahko grade bodiča nasejvalno akcijo. Večji del so delavci na cestah in poljedelci ter nekvalificirani poklici. Ostali kvalificirani so po manj in sicer 3.500 avtomobilistov, 2.200 pristaških delavcev, 8.000 zidarjev itd. Statistika je v toliko zanimiva, ker so jo objavili še sedaj in kaže na to, da je bilo že lani v Abesiniji primeroma veliko število domačih ljudi.

»NAROCITA MISIJA« TALIJANSKOG GENERALA ETORE

Rim, 30. okt. Službeni »Voce d' Italia« objavljuje začetek, kojim se general Elore, koji je zapovjedao odredom talijanskih dobrovoljaca v Španjolskoj, smjenjuje s položaja zapovjednika korpusa u Aleksandrijai i stavlja na raspolaženje ministru vojske u načrtoj misiji.

Broj Čeha i Slovaka u Jugoslaviji

Premijskijsku »Lidovih Noviny« u Jugoslaviji ima 23.214 Čeha i 2.051 Slovaka, čehoslovačkih državljanina. Osim toga ima u Jugoslaviji 13.153 Mađari i Nijemci, čehoslovačkih državljanina. Slovaka i Čeha, jugoslavenskih državljanina ima u Jugoslaviji 103.003. Od toga je 74.158 Slovaka.

NA RIJECI SKIDAJU ŽELJEZNE KANDELABRE.

Rijeka, novembra 1937. (Sag.) Poznato je da se u cijeli Italiji sakuplja već udaljena staro željezo za ratnu industriju. Ovdje na Rijeci i u čitavoj Liburniji radi radnici već dulje vremena na skidanju željeznih kandelabri i na njihovo se mjesto postavljaju betonski. Više se dopisi kako na Rijeci tako i u Opatiji, Lovranu i drugim mjestima svih željeznih ograda i balustrada kaj i svih sličnih željeznih instalacija, koje se daju zamjeniti od drukor matrilja.

Obrodbe radi nedovoljenega prekoraćenja meje

Radni nedovoljenega prekoraćenja državne meje sta bila obolosena:

Josip Perčolja iz Smarntega v Brdu na 4 mesece zapora u 2500 fl globe in Jakob Rejec iz Podleskova na 3 mesece zapora u 2000 fl globe.

TALIJANSKO-HRVATSKA REVIJA NA RIJECI

Na Rijeci izlazi revija »Termin« o kojoj smo pisali prigodom osnivanja Državne prijateljstvene talijanske knjige u Zagrebu. Revija slozi pod nadzorom Instituta za fizičku kulturu. Dnevnošte broj se revije izdaje je talijanski i hrvatski. Kao što su uređenici bili objavili još prigodom snaga boravka u Zagrebu pred nekotičkoj inzerciji. To je bio dužaj u Italiji – ako ne uzmemo u obzir onaj znamneni dočekovalni broj »Istarske riječice« ostalih naših naknadnih listova u Trstu, kada je bila izdana novredna da se naši listovi moraju štampati uz hrvatski ili slovenski original i na talijanskom jeziku. (Tko se ne sjeđa onog broja »Istarske riječice« se krunišo »Josip Savant« – »Sergi o Slavi« – namjesto uznadnika!)

Revija »Termin« je izdala u 100 stranica a posvetena je hrvatskoj književnosti i umjetnosti. Zanimivo je članak direktora revije G. Gerinića o sadašnjoj situaciji između Italije i Jugoslavije. Urednik M. Marušić Garibaldo napisao je po tršćanskim glasnicama fašističke stranke »Il Popolo di Trieste« vrlo dobar propagandni članak. O hrvatskoj književnosti piše Ljubomir Majakovski, dok Bruno Neri prisluška hrvatsku umjetnost. Osim toga su u reviji dvije antologije »Istarska i hrvatska«.

U sljedećim brojevima te revije prikazat će arapsku, slovensku i ostale slavenske kulture, kažu izdavači... dok o talijanskoj, naročito posljednje dvije godine piše sva posledna svjetska štampa.

Pabirci s kongresa

Na putu do Sl. Broda, kao i na samom kongresu tuli smo nekoliko dobrih dela, pa nismo objavljivali, da bi i oni ostali, koj nisu bili s nama mogli da ih tuju. Na množico objavili sve, tako je i na samom kongresu pale nekoliko duhovitih upadica, kao pr. ona o mjenici generala Franca. Evo tri citiri iz teksta:

P. N. F.

Bilo je to pred neštoljedi godinu u Trstu u jednoj osnovnoj školi. Dodje nadzornik u školu i potučujući sliku na prednjem zidu i ispod nje tržala slova P. N. F., upisa jednog malog uličara:

»Sia znati: ovo je P. N. F. i ova stvara?«
Mal gledi i piše:
»Povero nostre Franz!«

Kad mačiči progledaju

U jednoj osnovnoj školi je prcko odmoru jedan djak u dvorištu veselo poskakivalo. Učitelj ga upita:

– Sto si tako veseo?
– Macki nam je omascila sedam fašista.
Učitelj se ugrizao za usne i usuto.
Do nekoliko dana hode učitelj da iskuša dječaka, pa ga upita:

– No, kako troji mali fašisti?
– Mackovi fašisti? – čudi se dijete.
– Pa onih sedam tvjnih mučića!
– Nisu ono fašisti.
– Kakko to? – tudi se učitelj, – a neki dan su bili fašisti.
– Da, ali sada su progledali! – odgovori dijete.

Ötroska logika

V nekem mestu srednje Italije, je Staro obiskivalo jugoslovansku vladu, ki je izjavil merodajniku japonskemu predstavniku, kom da je Italija pripravljena podpreti Japansko tudi materialno. Že v kraljevini se obetajo pogajanja o podpori, ki jo bo Italija nudila Japoncem v orooju in drugih potrebitvah. V dobro počutnih krogih zahtjevajo, da se je Italija odločila za takrat zaradi Rooseveltovega čuškega govora. Sodelovanje obeli držav na blončeno na geslu skupne borbe proti boljevživinu.

To pošiljka bo najbrže posledica obljube italijanskog veleposlanika v Tokiju, ki je izjavil merodajniku japonskemu predstavniku, kom da je Italija pripravljena podpreti Japansko tudi materialno. Že v kraljevini se obetajo pogajanja o podpori, ki jo bo Italija nudila Japoncem v orooju in drugih potrebitvah. V dobro počutnih krogih zahtjevajo, da se je Italija odločila za takrat zaradi Rooseveltovega čuškega govora. Sodelovanje obeli držav na blončeno na geslu skupne borbe proti boljevživinu.

Op. ur. Upozorujemo naše čitatelje na knjigu Giuseppe Prezzolinija »Vittorio Veneto« u kojoj će naći svjedočanstva blivog talijanskog oficira o toj pobjedi.

ZELE ANTON OBSOJU NA 7 MESECEV IN 20 DNI ZAPORA.

Poština, 1. oktobra 1937. – Sodisce je u cijeloj održane komemorativne svečnosti i vojne parade povodom proslave talijanske »pobjede« u svjetskom ratu i potpisala primirja s Austro-Ugarskom monarhijom. U Rimu je održana komemoracija na grobu neznanog junaka na priljubljenosti prijestolonasljednika prince Umberto I. prijestoljedna vlada Musliminija. U Firenzi je kralj Viktor Emanuel III. otvorio spomenik palim ratnicima. Na ovaj svečanost je govorio fašistički poslunik i prijestoljedni državstvo talijanskih invalida Delcroix.

Op. ur. Upozorujemo naše čitatelje na knjigu Giuseppe Prezzolinija »Vittorio Veneto« u kojoj će naći svjedočanstva blivog talijanskog oficira o toj pobjedi.

DEMOKRATSKO GIBANJE IN TRSTU SU SE URUSILE

Sušak, 1. oktobra 1937. (Sag.) — Kad Crnogorac ističe o Gučanima izgraduje talijansku vojsku nove podzemne stvrdje — kaverne, da proširi već postojeće. U ponedeljak, dne 20. o. ml. srpska se je jedna takova kaverna i pokopala pod sobom več broj radnika. Prisla se, da je bilo desetak mrtvih. Priopovjeda se jo, da su sve kaverne, zbor mnogih kisa procurile i da je sam materjal, koji je u podzemljima slagnut, izgubljen. Morat će i sve kaverne popravljati i ponovno cementirati.

DROBNE VESTI IZ NAŠE DEŽELE

— Ajdovščina, Dvojčka, oba fantka je dobila družina Cirila Breclja iz Ajdovščine. Gorški prefekt mu je po naročilu načelnika vlade nakazal posebno nagrado v znesku 800 lit.

— Crni Vrh in Steme. V teh dveh krajih so v teku pretelega leta zgradili dve obnovejne kasarne za območje milice. Ob kasarni sta bili s primerno svečanostjo ob obletnici položa na Rim, blagoslovljeni.

— Gorica. V Gorici so umrli med drugimi: Kolenc Antonija, star 88 let, Turle Josipina po Boškin, 70 let, Nemec Težeta vd. Maurič, 83, Ivavec Frančišek por. Pavletič, 56, Batič Katarina vd. Kulot 77; Lavrenčič Marija vd. Pahor 72, Humar Anton 62, Rupnik Matej 61 (iz Črnega vrha).

— Gorica. Načelnik vlade je nakazal gorškemu prefektu 20 tisoč lir za po toči oskodovane kmetovalec v občini Cerkno, Smarino, Kojsko, Stanjel in Komari. Podpora naj dobitjo družine, ki so v najtežji pretegli, in so bile načinjene prizadeve.

— Hruševje. Na Prevalu pri Hruševju se je na ostrem ovinku prevrnih avtomobil iz Ljubljane, v katerem so sedeli Filip in Frančiška Bizjak, njuna hčerka Silva in svak Anton Dolenc. Najtežje je bil ranjen Bizjak, ki si je zlomil nogo. Ostali so zadrabili lažje poškodbe. Ranjence so prepepljali z avtobusom v tržaško bolnico.

— Gorica. 24 oktobra je blagoslovil Marotti 102 prapor, ki so jih darovali legijarji iz vzhodne Afrike in Iz Spanije za domače sindikalne knežične fašistične organizacije. Blagosloviti in ostali v ceremoniji je moral prisostvovati mnogo domačih knežičev.

— Gorica. Sodišče je oprostilo Oskarja Saksida, starega 29 let, radi pomanjkanja dokazov. Obtožen je bil, da je izvršil nemoralno deljanje nad neko mladotenko dečkom.

— Herpelje. Kolesarja Ivan Pertolja, star 25 let, iz Herpela, in Josip Milovič, sta tako nesrečno padla, da sta dobla težke poškodbe po nogah, glavi in rokah.

— Ločnik. Na polju nekega Vidova Augusta z Ločnika, sta kopala in iskala vitez izstrelnke ter staro železo neki Josip Kumer in Izidor Špiršek s Podgorje. Ker so jih dobiti, so jih naznamili oblastem.

— Maria Nordio, glavni urednik tržaškega »Piccola«, je postal »grande ufficiale della Corona d'Italia«.

— Podgora. V tekstilni tovarni se je pri delu poškodoval 19 letni Anton Furlan, ki je dobil težke poškodbe na desni roki.

— Postojna, 27. oktobra je prišel v Postojno pokrajinski fašistični tajnik Graziovič, ki je, kakor smo pritočili, sedaj na inspekcijski potovanji. Mesto je bilo vse v zastavah in prizetene so bile velike svečanosti. Poklonili so se najprej v zadnjih voluh padlim Italijancim, nato pa proslavljali 15 letni obstoј fašizma. Govor je tudi Graziovič, ki je povdajal pomen Postojne za italijanstvo. Govor pa je bil nenavadno unerjen, česar včasih Graziovič ni znal.

— Tržič. 52 letnega Formazicaria je brenil konj in ga take poškodoval, da bo moral ostati 15 dnev v bolnici.

— Pula. — Ivan Benčič, star 40 godina, lovilo je ribu dinamitem, pa mu je dinamit eksplodirao v ruci i raznjo mu desnu ruku.

— Pula. — Pred pulijskim sudom trajeva več teden dana veliki proces protiv 56 krimjnarka kave i duhuma. Optuženi su rodom iz Labinštine, Požeščine i drugih itarskih mest.

— Pula. — U Limskom kanalu utorilo se 22. godišnji Tosic Ivan iz Rovinjskog selja.

— Pula. — U Pulu je prispeljek neku komisijo kojoj je dužnost da istraži neke krajeve gdje se, navodno, nahradi petrolej. Tragove petroleja otkrio je na nekim mjestima profesor Simone Cervari, koji je o tome izvestio Rim i predložio program za njegovo iskoristavanje.

— Sv. Lucija. 17. letni Ciril Jermol od Sv. Lucije se je pri delu tako nesrečno obrnjal, da si je zlomil desno nogu v kolenu. Prepeljali so ga v gorisko bolnišnico.

— Sv. Gora. Na Sv. Gori pri Orlici bodo začeli v kratkem, tako čutimo, že zanesljivega vira, graditi stavbo za drugo restavracijo. Načrti so že prpravljeni — gradbeni stroški bodo znašali okrog poi milijona lir.

— Tržič. Zaradi nesrečnega izstopa iz tržaškega tramvaja se je težje pobila Ana Krizman, starca 40 let. Zdraviti se bo morala mesec dni.

— V Tržiču so spustili v moreje ladjo za petroli »Edwy R. Brown«, ki so jo zgradili za ameriško društvo Socony-Vacuum Oil.

— Vrtojba. Sodišče je oobsodilo Karla Laščica in nekega Bezzi-ja iz Vrtojbe, prvega na dve leti. 8 mesecev zapora in na 2000-lit denarne kazni, drugega pa na eno leto zapora in 1000-lit denarne kazni in to pogojno. Oba sta okradla tiskarno »Tipografijo socialev« v Gorici in odnesla skupno za kakih 10.000 lit vrednostnih papirjev in ostalega.

ZAPRT ZARADI TIHOTAPLJENIH KONJEV.

Postojna, novembra 1937. — Dva mesece in osem dni zapora je dobit Jože Skerjanec, star 31 let, z Ostrioznega brda pri St. Petru na Krusu, ker je tihotapljen konj. Bale je že ovadil njegov tovarš, ki je začel v Trstu že več mesecov. Skerjanec pa je izjavil, da ni kriv in da ima za to pricje. Te dni bodo Skerjanec odpreljali v Trstu pred sodišče, kjer bo ponovno razpravljen.

BORBA ZA 6 STRANICA

počinje ponovno. U toj borbi moramo uspijeti. List moramo proširiti. Da se to postigne treba povisiti broj preplatnika.

Stare dužnike, naročito neku imunčiju gospodu, koja su dužna za par go-dina, pozivamo da se posluže olakšicama v plačanju. Inače ćemo biti prisiljeni da poduzmemos drastičnije mjeru.

Povjerenike molimo da se sada iza kongresa bace pojačanim elanom na posao. Društvinu stavljamo na srce našeg zajedničku akciju.

Preplatnicima koji uredno plačaju zahvaljujemo. Oni koji su u zaostatku neka se posluže našem čekovnom uplatnimicom, a zato je nemaju neka kupe za 25 para čekovnu uplatnico na pošti i neka nam na našu adresu i broj ček. ra-tuna 36.789 dostave dužnu preplatnu.

Svaki organizovani emigrant mora da bude preplatnik. Svaki preplatnik neka nadje još jednog preplatnika.

Svi u borbu za 6 stranica!

UMRLJIVOST V TRSTU PADA

Trst, 1. oktobra 1937. — (Agis). 24 septembra je prinesel »Piccolo« članek, v katerem ugotovlja, da je v letu 1936 v Trstu umrlo 92 ljudi več, kot se jih je rodilo. To izgubo je po kralja provinci, ki šteje sicer le 100.000 preplatcev, dočim jih ima Trst 235.000. V točilu pa prima 17. oktobra 1. drugi članek, v katerem kaže, da je bil umrlost v Trstu leta 1890 večja kot danes, ker je tedaj umrlo nabo na 1000 preplatcev 30 preplatcev. 1910 leta 25. V letu 1921 je bilo 12.375 umrlih na 238.655 preplatcev, danes pa je umrlost prepla-vstva zmanjšana na 14.1 na 1000 preplatcev, torej skoraj na polovico v primeru z letom 1890. To je seveda zlažna fašizma, ki je preskrbel Trst z vodo, onemogočil novo naročiščo. Pozneje je ta načrt propadel in delnina uprava je dajala, kakor že prej nastalki, njive in polja v najem kmetonju iz Pevne in Oslavje, ki imajo malo zemljišč. Sedanja lastnica pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je pravilo, za pedeset glavnih vojakov v vedno pribrijavljajo, točil, ki je žal skoraj odstranila v zasebni reziji. Letos pa hoče obdelovati posevne v lastni reziji. Letos ni oddala prejšnjih najemnikov nujesar več v načrt, annoak obdelava z lastnimi delavci, in sedaj graditi ob cesti, ki pelje v Pevno, velik, moderni hišev, v katerem bo prostora, kot je prav

„IL ROMANZO DI ABBAZIA“

Jedno pitanje: postoji li u nas neko društvo prijatelja talijanske knjige? Ako uistinu postoji — što radi? Već su prošla dva mjeseca, otkad je izšlo najnovije djelo Lucio d'Ambra, »Il romanzo di Abazia«, i još se od „priatelja“ nije našao jedan, da ga našoj javnosti prikaže. A to ne valja — ili smo prijatelji ili nismo!

Prije svega Lucio d'Ambra nije kojekoj, iako mu je rodjeno ime Renato Manganello. Lucio d'Ambra napisao je nekoliko romana, memoara, komedija itd. Sto više — on je »accademico di Italia«, a to nije macija kašalj. Ima čak i pravo na titulu »Eccellenza«, iako naš Tresić, a čini mi se i na nošenje uniforme — sve kao i naš Tresić. Kod Ducea uživa veliku naklonost i milost, ergo, čovjek, o kome treba voditi računa.

Lucio d'Ambra dolazi svake godine u Opatiju na duže vremena. U predgovoru svog novog romana on sam uverava, kako je iz sve duše zavolio onaj lijepi kraj. Neki njezov dosegli zemljak, s kojim se tjesuo sprijateljio, neprestano je navaljujuo na nj da o Opatiji napisi roman.

— Ci vuole il romanzo, il nostro romanzo...

Tako je išlo, veli d'Ambra u svom predgovoru, dok nije jednog dana sloj i uzeo da piše svoj »Romanzo di Abazia«.

Ponut kakve footbaliske igre, lako se i taj roman dijeli u dva vremena — »in due tempi«. Iznedjnu oba vremena ima i jedan nedug: »Intermezzo«. Prva vreme: Između god. 1887.—1890. U te dane nazalo se u Opatiji nadvojvoda Franz i njegov brat — i svak sa svojom njezinicom: Franz sa Evom, a Andreća sa Fridom. Eva i Frida mirzile su se savršeno, a stvari su se još većima zamisile i time. Što će tu našla i Evina mati, Frau Strubbel, kako je pisac zove, nekakva užasna nadizak-baba, uvijek gotova na skandale i na svakokuju braku. Ona je silom htjela da se pridruži ljubavnicima, i nadvojvoda Franz, kako je tu Frau Strubbel mirzo iz sve duše, on je (zamislite li) nedakno privolio da bude s njima, iako je već unaprijed bio uvjeren, da će mu ona prokleta baba nadpraviti strahovitih neuroznosti...

I zaista ne potraja dugo i Frau Strubbel je učinila svoj krubi skandal kod ručaka, koju nije bila pozvana, u prisustvu obaju nadvojvoda iščukala je javno plesaču — Fridu. Dvije ići je vrlo držljivo. Ni jedna više ni jedne manje — priča auktor.

U to stiže u Opatiju Franc Jožef. Pogodite zašto je došao? — Da prisustvuje otvorenju tek sagradjenog Hotela Stephanie! Franc Jožef i otvorenje hotela! A znate li, čim se je Franc Jožef zabavio u Opatiji? Darivanjem svojih fotografskih vlastitosti potpisom! Zamislite!

Medutim, i Franc Jožef doznao i za onaj skandal, za one dvije čušće, što ih je Frau Strubbel prilijepila Fridi, ljubavnicu nadvojvoda Andrije. Stari je česar, razumije se skočio iz kože i mahom zapovijedio, da se njezine imadu stante nede vrati u Beč, i Frau Strubbel s njima, a nadvojvoda Franz ima da ostane za kaznu u Lovranu. E, ali Frida neće da ide prava na matuljsku stanicu, a ni Eva ni njezina strahovita mati. Što da? Našao se neki »Arrange-tout«, koji je prišapnuo Fridi, neka ide ona prva, u tom slučaju, da će Eva i njezina mati morati da gutaču prasino, što će ići njezina kola, i tako će i bilo. Duhovito? — Jako!

Franzi je ubrzo dodijeo Lovran, pa se krišom nastanio u Opatiji, i to u kući neke Madame Izabelle Zuccarini. Tu je mojenat, gdje su nisac dize iz područja operete i više sfera. Izabela je rodjena Venecijankinja, od historičkog kolonija Loredan. Slavu njezine loze pisac nam je sažeo u nekoliko nezimlji predaka: iedan Dužd, tri Gospodionera, četiri načinska magistrala, dva administrata, iedan kardinal i iedan Svetac. Madame je nesretna. Pošla je za Zuccarini u obnami, da je on bogodani slikar, umjetnik, a kad tamo: ljudi su u njezu kupovali samo okvire, ali od njegovih slika ni da bi jedne. Kad se slike ne prodaju, znači da ne valju i da onaj, što ih je »smazao«, nije umjetnik. I njezina je ljubav prema nadomješkoj Bepi Zuccarini nala. Ona je to jedne večeri sve iskazala nadvojvodi Francu, koji ju je nato stilno pod svoju protstran kabanici i odveo napole.

— Vi amo, Isabella...

— E vi amo anche io, mio Franz...

E ci fu quella notte, su un prato nascosto in una selva odorante di lauri un'alcova felice di più, sotto le stelle di Abazia.

Kad bi opatijske trave umjeli da kovore, ispričale bi one i drukčiji priopštosti. Sve je to lijepo, ali što će na sve to onai Svetac Loredan, Izabelin daljnji rođak? Gledajući ih sa svojih vedrina onako nružene na travu, zacišelo je uzdahnuo:

— Che porchi!

To se svršava prvo vrijeme footbalije ili bolje reči — romana. Od 1890., pa sve onamo do 1916., ne događaja se ništa. Tek se zna, da je ona sakrivena ladicava urođila nekakvimi plodom: rodio se sinčić, kome je Izabela — la Dogressa — kako ju je nazivala Franz — dala na krstu ime Rudolf. da se nekako odruži habsburškog kralja slavonij. Dok je Izabelin stariji sin, Jakopo,

što ga je imala sa svojim zakonitim Zuccarinnom, već Izrama dezertirao u Italiju i tam ostao, dole se je imadi Rudolf već po nekom atavističkom magnušu usidrio u Opatiji, i u početku rata ostao tu kao austrijski oficir. Njegovo mjesto bilo je zapravo »Schutzhauß Stephanies« na Poklonu, pod Učkom. Jednog dana spustio se u blizini zbroj nekakvog defekta jedan talijanski aeroplano, a u njemu (gle ēuda 1) Zuccarinni rodio brat po moći — Jakopo, veliki lomigora, »spaccone«, kako ga benevolentno nazivaju auktor. Posto se avion nekako pokratio, oba su brata odletjela u Italiju. I time svršava »intermezzo«. U drugom vremenu — nel secondo tempo — ovi se odičaju, hoće li se Rudolfo Zuccarinni oženiti sa Karlotom Warfel ili ne.

Njih se dvoje vole, ali dr. Warfel se da dade kćer negdašnjem dezerteru, Rudolfo. Dr. Warfel, vjeran svojim davnim austrijskim osjećajima, insistira na toj svotliji odluci. Ne da i ne da! Ni njegova žena, Karlotina malika, negdašnja plesačica Frida (gle ēuda 1) ne će da dade kćer u kuću omražene Venecijanke. Nato stupi u akciju lomigora Zuccarini Jakopo, fasiš »della prima ora«. Dru Warfel očitao je jačno kavani svu. Sto je znao i što je gdje čuo protiv Austrije i negdašnjih i sadasnih Austrijanaca. U svoj dijatribi išao je tako daleko, da le auktor, Lucio d'Ambra, obnavljao u neke potrebitim, da one njezove goropadne rjeđevitne malo ublaži podvukavši da su sada odnosi između Austrije i Italije srednji itd. Ali lomigora Jakopo ne pođušio. Rudolf se i Karlotu vole, ont će biti svaki sa duklo kud puklo.

I sada slijedi jedna od zaista najoriginalnih stranica u romanu, možemo reći i najtipičnija, najinteresantnija, najdublja. Jakopo je kod bliske plesačice Fridi. Pošto je na nju sasuo tucu naprostijih kasarskih izraza, vrhulja:

— Un questore di Fiume, per esempio, potrebbe benissimo domandarti un giorno o l'altro, che cosa voi andate a fare, varie volte in un mese, dall'altra parte del ponte di Susak? ...

— Ho a Sussak degli amici, vado a vederli.

— Esattamente! Ma quali amici? Ufficiali iurulavili ai quali voi portate, da quell'altra parte del ponte di Fiume, le più interessanti notizie....

— È falso!

— È vero! E c'è di più!

I to ide tako redom, dok nije jadnji Fridi utjerao u kosti nemalo straha. No taj isti Jakopo pošio je taj prizor iznjo pred malku, priznao je sam, da Frida nije nikakvu Šipunku, njezinu muz da ima u Sussaku nekakve sasvim neuposne prijatelje:

Izredni davek na delniške države

Rim, oktobra 1937. — (Agis) — Za kritike potreb, predvremenje italijanske zadržavne u uravnoteženje proračuna ter trgovinske bilance, je vladna rizpisala izredni davek na delniške države. Prizadete niso pri tem industrijsko u trgovske države, ki imajo individualni karakter, ki so tudi u većini teh držav, ki bodo morale nositi novo pravime brez, ki bili okoli 20.000, njih kapitali znašu 46 miljard, in Imajo 17 miljard rezerv. Država bo dobiti, od tega okoli 6 miljard od 1 marta 1938. do 10 junija 1940. Državam so dovoljeno da izplaćavanje neke olajšave. Novi davek temeljuje se tako, »da s tem fašistična Italija s perekrebu sebi prepotrebova sredstva za povećanje svojih pravice do dela u varnosti«. Mulo pred tem dekretom, ki je obremenili Italijanskim gospodarstvom z novim davkom, pa je lžesel drugi dekret, u katerem se določa 3 miljardi lira izrednega kredita za gradnjo, popravilo in vzdrževanje cest, predvremenje v Zvezdani Afriki. Izgleda torej, da to posojilo ne bo šlo toliko za uravnoteženje bilance, katere negativni saldo znaša že sedaj okoli 5 miljard, ampak za kritje populacione drugih najvejših potrebi. Zadnino je to, da je sedaj država segla po velikih kapitalskih podjetjih in ne već po malem človeku. Zadnje posojilo na nepremješčenje, od katerega se ni poteklo leto, je namreč nizje sloje, zlasti kmeto, tako prizadelo, da si ne morejo opomoći, in da bi sploh vasko najmanjša nova državna obremenitev populacione unitlike gospodarsko podlagi kmetijstva.

Vatikan priznal režim generala Franca

e Trsat, oktobra 1937. (Agis). Koi poročajo časopisi je uvedel general Franco u solo-spet-veroku. Drugo-vesti-spet-poročajo, da je Vatikan definitivno priznal režim generala Franca v Španiji. Zastopnik vatikanske državne tajništva je u Burgošu že izročil vladu generala Franca nota, ki vsebuje priznanje nacionalističnega režima.

— innocue amicizie... «

— Ma ho lanciato il sospetto per mettere paura...»

Ovo je vrhunac... umjetnosti. One prave. Što djeluje neposredno i što je osjećaju količi naši... I još kako!

A kako se u tom romanu Lucio d'Ambra drži prema domaćem hrvatskim elementu Opatiji? Ignoriši ga savršeno. Nekoliko putabri se nabrasti razne ferike, što se u Opatiji govore, ali o našem ni spomena. Inak imaju tri mesta, »edje se uzgredice očešao o Hrvate. Da spomenem samo jedno:

— ...e siamo andati anche a Trieste dove avevo da dire il fatto mio a quattro vecchi Croati... che ora ho ridotti manueti e umili come cagnolini che vengono a leccarmi le mani...»

Stile academic — zar ne?

Spominjem nas i razgovoru sa Andrijanom. Andrijanu nama odavno poznatih, upravlja sada »Rifugio Elena d'Adria«. Lucio d'Ambra može mu u svom romantu usta ave riječi:

— God. 1914. htio sam kao dobrovoljac u vojsku... Mislio sam u početku da se radi samo »di dare addosso al Croati«. Nisu me htjeli. Kasnije, god. 1916. tražili su me. Ali i sam »scapirato...«, trebalo je ići na Talijane... I tu se meni pomoglo moje »vene varicosce...« Svi koji poznaju Andrijaniju, samo se smiju ih naivnostima. Savsiny držkije operirao je auktori s kolonijom očem, dron Warfelim. Nižega je prikazao kao okorjelog i do kraljnosti komičnor Austrijanca, no bit će da se u to sjetio famoznih rimskih protokola, jer je na vrijeme ušlo malo vode u ono svoje antiaustrijsko vino i zamudrova ovakvo:

— Da le barem (taj dr. Warfel) Austriajan! Ali niti. È vagamente slavo, di noi si sa dove, e sicuramente israelita.

Ovo posljedje stoji. Dr. Warfel (ima li kći) te ga ne pozna? autentičan je Židov. A slavenskoga ima u njemu uravno toliko. Koliko i u Luciu d'Ambra — malajskoga. Ali to si stitice, preko kojih će naša državu prijatelja talijanske knjige preći — uvereni smo — s dobrohotnim posmijehom.

Inače je roman savršeno napisan, što nije ni čudo, kad se zna, da mu je auktor Lucio d'Ambra, rodjen Rimljani i još kome da privredni način života!

U stvari pak taj roman ne bi ništa izbijuo od svoje vrijednosti i kolorita. Kad bi mu naslov umjesto »Il romanzo di Abazia« glasio — »Il romanzo di... Vate- lapesca.«

Saharin.

TALIJANSKE GOSPODARSKE POTEŠKOĆE 10 POSTO ODUZIMANJE GLAVNICE — JEDNA VRST KRUHA

Rim, novembra 1937. — (Zakonski dekret kojim se uvelo od svih dioničkih državista u uravnoteženje proračuna ter trgovinske bilance, je vladna rizpisala izredni davek na delniške države. Prizadete niso pri tem industrijsko u trgovske države, ki imajo individualni karakter, ki so tudi u većini teh držav, ki bodo morale nositi novo pravime brez, ki bili okoli 20.000, njih kapitali znašu 46 miljard, in Imajo 17 miljard rezerv. Država bo dobiti, od tega okoli 6 miljard od 1 marta 1938. do 10 junija 1940. Državam so dovoljeno da izplaćavanje neke olajšave. Novi davek temeljuje se tako, »da s tem fašistična Italija s perekrebu sebi prepotrebova sredstva za povećanje svojih pravice do dela u varnosti«. Mulo pred tem dekretom, ki je obremenili Italijanskim gospodarstvom z novim davkom, pa je lžesel drugi dekret, u katerem se določa 3 miljardi lira izrednega kredita za gradnjo, popravilo in vzdrževanje cest, predvremenje v Zvezdani Afriki. Izgleda torej, da to posojilo ne bo šlo toliko za uravnoteženje bilance, katere negativni saldo znaša že sedaj okoli 5 miljard, ampak za kritje populacione drugih najvejših potrebi. Zadnino je to, da je sedaj država segla po velikih kapitalskih podjetjih in ne već po malem človeku. Zadnje posojilo na nepremješčenje, od katerega se ni poteklo leto, je namreč nizje sloje, zlasti kmeto, tako prizadelo, da si ne morejo opomoći, in da bi sploh vasko najmanjša nova državna obremenitev populacione unitlike gospodarsko podlagi kmetijstva.

Riječki stocni sejam

Rijeka, 30. oktobra. Ovog tjedna dopremjeno je u štale slobodnih skladista, na Rijeku: 58 vagona stoke iz Mađarske, 3 vagona iz Jugoslavije, 2 iz Rumunjske sa ukupno 1088 grla stoke, to: 448 volova, 23 bika, 184 krave, 397 juncija i 36 teladi. Od tega prodano je: 62 vagona sa 1040 grla stoke, a nepridano 1 wagon sa 20 grla, a uvezeno u slobodne riječke zone 22 komada. Cijene koje su postignute bile su: volovi, specijalni, od lira 5.—5.50 za kg, žive vage, volovi, I vrste od lira 4.60—4.90 za kg žive vage, volovi II vrste, od lira 4.30—4.50 za kg žive vage, krave I vrste, od lira 3.90—4.15 za kg žive vage, krave II vrste, od lira 3.20—3.85 za kg žive vage, juncice od lira 4.35—4.75 za kg žive vage.

TIŠOC TOPOV JE BILO ODPOSLANIH Florence, oktobra 1937. (Agis). Kot poročajo dobro poučenih krogov, je bilo 15 septembra t. l. odposlanih iz Fortezze da Basso 1000 topov kalibra 75/27. Domnevne se, da so bili namenjeni v Španiju.

ZABORAVLJENI ISTARSKI OTOCI

Rijetko kada donosi »Istra« vijesti sa četiri mjeseca otoka u Kvaternu, gdje živi po sto naše pučanstvo. To su: Susak, Unije, Illovik i Srakane.

Susak — Najinteresantniji je medju njima Susak (tal. Sansego). Otok je pokrit pjeskom. Narod se bavi ribarstvom i gojenjem loze. Drugo ne može na otoku raditi pjeska. Ribarstvom se je ove godine narod došao pogorao, jer je lov na srdče bio veoma dobar, dok je grožđu kisa mnogo manje. Skodila a mnogo stete je učinila i potujma. Ima joj je bujica, radi pještanog tla, na kojem razvola tako, da vlasnici ne mogu da razaberu ni granice svojih imanja. I kućama je kica, manjela mnogo stete, jer selo leži ispod pještanog naselja, pa je voda pjesak nanijevao u kuće i visi obitelji se morelo iseliti iz kuće bojazni jer su kuće u sruši. Pučanstvo se drži još uvijek starih običaja, pa ovdje vidimo ljudi i žene u narodnim nošnjama, što na drugim otocima iščeznu. Na svim drugim otocima broj pučanstva pada, na ovom otoku broj raste, tako da danas broji Sušak oko 3000 osoba, kao i Mal Losinj. Budući da pučanstvo živi u oskudici na može radi toga redovno podrmativati poreza, pa su mnogi zaduženi. Da bi se na ljeđi način došli do poreza vlasti su sagradile na Šušaku zajedničku konobu, gdje sakupljuju svu seljak svoje grožđe, pa se tako jednom dijelom vina naplati pučanstvu.

Unije broje oko 1200 stanovnika. Narod se bavi ribarstvom, gojenjem loze, a na drugim otocima broj raste, pa je na ovom otoku broj raste, tako da danas broji Sušak oko 3000 stanovnika. Na svim drugim otocima iščeznu. Illovik — (tal. Asinello) — broj oko 450 stanovnika. Narod se bavi ribarstvom, gojenjem ovaca, a ima nešto maslinu na domaću potrebu: sije nešto pšenice i kukuruza. Radi loših primjera dospjeli su u kraljicu konobu, kada su došli do poreza vlasti su privredi načinu života, jer su tako dobro podmaturivati poreza, pa su mnogi zaduženi. Na Šušaku svaki svoji pristojne.

Srakane — (tal. Canidole) — broj oko 220 stanovnika. U svemu sliči otoku Unije.

Illovik — (tal. Asinello) — broj oko 450 stanovnika. Narod se bavi ribarstvom, gojenjem ovaca, a ima nešto maslinu na domaću potrebu. Broj pučanstva naglo pada, tako da ih godišnje umre od 15 do 20, a radi se oko 2 do 4. Pučanstvo živi u velikoj oskudici, jer nema više onih, koji žive u Americi, da bi slali kući svoje pristojne. Na svim ovim otocima postoje škole, koje imadu u prvom redu zadužbu, da naš narod razmarode. Isto tako i u crkvama. Radi poreza je već mnogo imanja islo na držazu, a i više se toga biti, jer pučanstvo ne može snasati poreza i ne može da privredi ni ono malo što nužno treba za svakdanju hrani. Rijetki je kolikoj su hrani kruhmu, već se jede palenta, a i ta ne u dovoljnim količinama.

BROJKE O BIJEDI U ĆIĆARIJI

Vodice, oktobra 1937. Do 1930 godine još se moglo nekako proživjeti, ali od tada dalje svakim danom iz gore na gore. Od te godine do danas u našem selu otišlo na bubrežni devenstveni imanja sva zlog poreza i drugih nameta. Broj rogatice malve smanjio se je od 42 komada na 27, broj konja i magazinskih svinja se od 22 komada na 7, broj ovaca od 657 na 230, broj koza od pedeset na nijsta, jer je zakonom zabranjeno da ih držimo. Broj dučana smanjio se od četiri na jednog, broj gostionica od pet na dvije. Od 1918 do danas iselilo se iz naše sela 59 familija i to nesto u obližnje gradove, a većim dijelom u inozemstvo, a neozjenjeni koji su otišli i koji se nisu vratili jest 19. U triju selima koje spađaju u našu župu, Vodice, Jelovice i Danje, rodilo se 83 djece, od kojih je 9 način kratkog vremena umrlo, a umrlo odraslih i djece 103. Broj vjenčanih kroz to vrijeme bilo je 14. Zidani i popravljeni kuća spalo je na nulu, jer nitko ne može da nešto popravi a kamo li da zida.

Gornje brojke jasno pokazuju da mi u ovim krajevima idemo rakovim putem, ali nije bolje ni u susjednim selima. Mogli bi reći da je u nekim još gore. Kroz ovih par godina prosječenje se kod nas ustrovrčilo.

VOJAŠTVO SLABO OBLEČENO

Trst, nov. 1937. (Agis). Talijansko vojaštvo je vedno paradiralo u leđim u novih uniformah kot menda nikjer drugje u Evropi. To jasno je bilo treba ob vsakim prilikom priznati. Toda posledice zadnjih dve vojaške intervencije so se kimalu pokazale, poleg na ostallih točaka, tudi na uniformama zlasti njihova vojaštva. Posebno mnogo oblike se je površljivo izdejalo u Španiji; a niti manji ne sedaj u Španiji. Tako vidimo, da hodijo danes vojaci, zlasti u notranjosti zelo slabo oblečeni u celo razcapani. U mestih in v obmejnih krajih seveda se pazijo na njih liceno zunačajnost.

